

ARKIV

DET KONGELIGE SAMFERDSELSDEPARTEMENT

KONTOR: AKERSGT. 42 - TELEFON 33 56 70
POSTADRESSE: OSLO-DEP, OSLO 1

Hordaland Vegkontor

5000 BERGEN

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Dato

7257/69 - SL/Kri

9. desember 1969

SNØBRØYTING OG ULEMPER FOR GRUNNEIERE

Samferdselsdepartementet viser til brev av 6. august 1969 fra Stortingets Ombudsmann for forvaltningen til fylkesmannen i Bergen og Hordaland. Til det som er anført i brevet, vil departementet bemerke:

1. Med enkelte unntak blir offentlige vegger brøytet for snø. Dette medfører at snøen blir brøytet inn over private avkjørsler. Vanligvis strekker den offentlige veggrunn seg ikke så langt at man unngår å brøyte snøen inn på de tilstøtende eiendommer. Dette er forhold som man må regne med ved avståelse av grunn til offentlig vegformål. Ved ekspropriasjon eller frivillig avtale om vederlaget for grunnavståelse forutsettes det tatt hensyn til ulemper som følger med dette. Er grunn avstått uten vederlag, må man gå ut fra at også ulempene ved forsvarlig snøbrøyting er godtatt dersom det ikke er tatt uttrykkelig forbehold på dette punkt.

Brøyting av snø fra offentlig veg inn på tilstøtende eiendom har vært praktisert over hele landet og i alle år. Selv om det fra tid til annen har vært klaget over ulemper som følge av dette, er en ikke kjent med at det har vært bestridt at det er lovlig adgang til å foreta snøbrøytingen på denne måte.

Veglovkomiteen av 1951 foreslo i sitt lovutkast en § 74 om vegmyndighetenes adgang til å sette opp snøskjermer og legge opp snø på grunn som ligger utenfor veggrunnen. Av motivene (side 131) fremgår at komiteen mente at det på denne måte burde skaffes klar lovhjemmel for brøyting av snø inn på tilstøtende eiendommer. Samferdselsdepartementet tok ikke opp forslag om en slik bestemmelse i vegloven, fordi departementet gikk ut fra at det ikke var tvil om adgangen til forsvarlig snøbrøyting, og mente at det ikke var behov for en generell adgang til å etablere andre snøopplag på privat grunn.

2. Utviklingen av vintervedlikeholdet av vegene kan i noen grad ha økt de tilstøtende eiendommers ulemper ved snøbrøytingen. Trafikkmengden spiller ikke noen avgjørende rolle i denne forbindelse, idet vegbredden og snøfallet bestemmer hvilke snømengder som må brøytes. Det vil imidlertid forekomme at vegene brøytes i noe større bredde enn før. Dertil kommer at moderne brøyteredskap kaster snøen lengre ut enn det før var vanlig. Denne øking av naboenes ulemper som har fulgt med denne tekniske utvikling, vil vanligvis ikke kunne sies å være upåregnelig eller av slik art at det skulle medføre erstatningsplikt for forsvarlig snøbrøyting. Man må her ta i betraktning at eierne av de tilstøtende eiendommer også har fordel av det bedre vintervedlikehold av vegen.

Samferdselsdepartementet antar at man må anvende de samme prinsipper ved vurdering av ulemper ved snøbrøyting som for andre ulemper som følger med en veg. En viser til Eidsivating lagmannsretts dom av 16. juni 1954 i sak mellom Østfold fylke og Mads Arnesen og Høyesteretts dom av 7. juni 1969, i sak mellom Fredrik Wilhelm Grieg m.f. og Samferdselsdepartementet. Den dom Ombudsmannen viser til, gjaldt skade på hus og antas ikke å være avgjørende for ulemper som følger av snøbrøyting.

Samferdselsdepartementet vil ikke utelukke at det kan forekomme så store, usedvanlige og upåregnelige ulemper ved snøbrøyting at det kan gi grunnlag for erstatningskrav. Det kan være vanskelig å angi generelt hvor grensen går mellom ulemper som må erstattes, og ulemper som ikke gir erstatningskrav. Eksempelvis skulle departementet anta at erstatningsplikt vil inntre om bruk av ny og tidligere ukjent brøyteredskap fører til stadig oppfylling av en lengre strekning av en privat veg som er lagt parallellt med en offentlig veg og i så stor avstand at man tidligere måtte gå ut fra at den lå utenfor "brøytesonen".

3. Veglovens §§ 43 og 54, som er nevnt i vegsjefens brev av 8. oktober 1969, antas ikke å ha noen direkte betydning for det foreliggende spørsmål.
4. Etter fremlagte kart, planskisse og snittegning, synes det klart at det ikke kan unngås at snøen fra den offentlige veg blir brøytet ned på den private eiendom og på gangvegen under fylkesvegen. Dette måtte være klart for eieren da han i sin tid etablerte denne snarveg til fylkesvegen i tillegg til den lengre adkomst over nabo-brukene. Slik brøyting må ha foregått i en lang årrekke, selv om omfanget selvsagt har variert med snøfallet. Under disse omstendigheter anser departementet det klart at det ikke kan reises innvending mot snøbrøytingen eller kreves erstatning for ulempen. Av hensyn til de meget store konsekvenser av å anerkjenne det foreliggende krav, må departementet tilråde at fylket lar saken avgjøre av domstolene dersom kravet blir opprettholdt.

Ovenfor er bare behandlet den rettslige side av saken. Det ligger utenfor samferdselsdepartementets oppgave å uttale seg

om hvor langt fylkets vegvesen bør strekke seg i retning av
å ta merarbeid i forbindelse med brøyting av fylkesveg for å
ta hensyn til de særlige vansker som eldre folk har.

.//. De mottatte dokumenter returneres vedlagt.

Etter fullmakt

Sigurd Lorentzen

Sigurd Lorentzen

10 0 80 6857

M. Hjalmar

Vedlegg

-

-

-

-

-

-

-